

Monoloog Waterwaswasser wast als water over de toeschouwer heen

[Lotte Philipsen](#) Redactrice KnackWeekend.be

16/09/17 om 11:21 - Bijgewerkt om 11:21

Dounia Mahammed zoekt en verwondert zich in haar tweede solo. Zoals water meanderen haar taal en haar spel. Met woordmopjes en poëtische vondsten neemt ze de toeschouwer mee in kinderlijke verbazing en bedenkingen.

★★★★★

Waterwaswasser © Dounia Mahammed

The Play = waterwaswasser

Gezelschap = Dounia Mahammed

In een zin = Ontwapenende monoloog over de vloeibaarheid van het leven.

Quote = 'Leaves let go, they are not afraid of falling.' / 'I catch the fly and now it won't let me go. Letting go isn't easy.'

Hoogtepunt = Belly feeling: Het moment waarop ze beslist toch haar buik te tonen en zich afvraagt of nu iedereen zijn buik moet tonen. 'Might be a nice moment?'

Meer info: loveatfirstsight.be

Met haar eerste solo 'Salut Copain' sleepte ze de SABAM Jongtheaterschrijfprijs 2016 in de wacht. Ook in haar nieuwste worp 'Waterwaswasser' overtuigt Dounia Mahammed met haar tekst, al is de poëtische en associatieve vorm van deze tekst niet altijd even geschikt om op het podium de aandacht het publiek vast te houden. De vragen die ze stelt nodigen uit tot reflectie: op jezelf en de wereld om je heen.

De scène is leeg op een vierkant met een kleiachtige substantie na. Op dit oppervlak balanceert de maakster terwijl ze haar vragen over het leven op de kijker afvuurt onder begeleiding van pianist Alan Van Rompuy. Samen vormen ze een ontmoeting tussen muziek, woord en ingetogen acteren. De volhouder krijgt een spel van taal met woordmopjes en een intense aandacht voor het hier en nu voorgeschoteld.

'When you say water, what do you mean?'

Dounia kruipt op het podium in de huid van een kinderlijk, naïef, maar toch intelligent personage dat wijsheden poneert over loslaten, stabiliteit, chaos, verloren voelen, gemberthee - heel gezond - en flexibiliteit. Maar even goed vraagt ze het publiek om zelf na te denken en stelt ze meermaals dat ook zij het niet weet en twijfelt over haar gevoelens.

DELEN

[Hoe eindig je een monoloog over de vloeibaarheid van het leven?](#)

Met haar tekst, een kruising tussen Engels, Nederlands, Frans en Duits, laat ze talen in elkaar overvloeien. Dat resulteert in nu eens slimme, dan weer schattige teksten die raadselachtig inwerken op het publiek. Tot plots het einde daar is, nogal abrupt. Maar hoe eindig je ook een monoloog over de vloeibaarheid van het leven? Hoe stop je met praten wanneer je niet weet hoeveel tijd je mag innemen? 'I'd like to take time, but I don't know which time is mine to take.'

Wij gingen kijken naar waterwaswasser op [Love at First Sight](#). Het Love at First Sight festival is aan een tweede editie toe. Verspreid doorheen Antwerpen tonen jonge makers wat ze te bieden hebben. Het festival, waar het werk van jonge podiumkunstenaars centraal staat, wordt georganiseerd door een tijdelijke alliantie van Zuidpool, Toneelhuis, De Studio, Monty, d e t h e a t e r m a k e r, Arenberg en Troubleyn / Jan Fabre.

bron:

http://focus.knack.be/entertainment/podium/monoloog-waterwaswasser-wast-als-water-over-de-toe-schouwer-heen/article-review-901065.html#cxrecs_s